

FARSKÝ LIST

16.marec – 22.marec 2026, číslo 640

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

02

Jozue Hai vypálil a urobil z neho trvalé zborenisko, pustatinu až podnes. Vtedy Jozue postavil Pánovi, Izraelovmu Bohu, oltár na vrchu Hebal, ako prikázal Izraelovým synom Pánov služobník Mojžiš a ako je napísané v knihe Mojžišovho zákona, totiž oltár z nekresaných kameňov, ktorých sa nedotklo železo. A na ňom obetovali Pánovi celostné žertvy a prinášali pokojné obety. Potom tam na kamene napísal odpis Mojžišovho zákona, ktorý on napísal pred Izraelovými synmi. Všetok Izrael a jeho starší, náčelníci a sudcovia - cudzinci tak ako domáci - stáli po oboch stranách archy oproti kňazom levitom, ktorí niesli archu Pánovej zmluvy, polovica z nich od vrchu Garizim a druhá polovica od vrchu Hebal - ako prikázal Pánov služobník Mojžiš, aby bol izraelský ľud na počiatku požehnaný. Potom čítal všetky slová Zákona - ako požehnanie, tak i zlorečenie -, všetko tak, ako je napísané v knihe Zákona. Nebolo jediného slova zo všetkého, čo rozkázal Mojžiš, ktoré by Jozue nebol prečítal pred celým izraelským zhromaždením, i pred ženami, deťmi a cudzincami, ktorí tiahli s nimi. (Joz 8, 28.30-35)

Včera sme uvažovali o dôležitosti nevzdať sa, neupadnúť do beznádeje. Mimochodom, oni otcovia púšte, ktorých sme včera spomenuli, to nazývali *acédiou, skysnutosťou* – a keď medzi siedmimi hlavnými hriechmi hovoríme o lenivosti, myslí sa tým práve táto acédia, skleslosť, nechúť pokračovať v tvrdom a vytrvalom tréningu Božieho synovstva. Takže, keď sa nabudúce budeme spovedať, tak nezabudnime, že Pán Boh sa nás nepýta na to, či sme azda neboli leniví prach utierať alebo záhradu okopávať, ale pýta sa nás, či sme neboli skleslí a leniví a nezanedbali sme učenie sa a

tréning novej osobnosti v nás! A buďte si istí, že čím viac budete mať myslenie, postoje a správanie sa synov a dcér Boha, tým viac aj v onom utieraní prachu a rytí sa v záhrade nájdete tú správnu mieru! Ale dnes nás Jozue upozorňuje na dôležitú vec, že totiž opakovať pokusy bez toho, aby sme sa poučili z neúspechov, opakovať stále dookola tie isté chyby, tiež nie je dobré a nikam to nevedie. Preto nechá slová Zákona napísať na kamene oltára a ešte ho aj nahlas prečíta všetkému ľudu – aby sa všetci poučili z predchádzajúceho neúspechu a viac tieto chyby neopakovali. Ako kňazi často počúvame ľudí hovoriť, že sa snažia a snažia, ale stále sa nemenia, stále upadajú do rovnakých hriechov. Ba dokonca mnohí upadli do acédie až tak, že samých seba presvedčajú, že je to tak správne, že to tak musí byť, lebo veď keby nehrešili, „Koho by potom kňazi spovedali?“ a že kresťanstvo je o tom, že hrešíme, ale veríme, že Boh sa nad nami zmluie, odpustí nám a do Neba nás aj ako hriešnikov vpustí. Dnes už určite vieme, aká naivná a bláznivá táto predstava, počnúc Nebom ako nejakým miestom až po normálnosť toho, že hrešíme, je! Ak teda padneme a hrešíme, najprv si sadnime a skúmajme, kde robíme chybu. Aby potom, keď ju odstránime, sme mohli vstať a padať stále menej a menej, až kým jedného dňa ostaneme stáť.

03

Keď sa to dozvedeli všetci králi, ktorí sídlili na druhej strane Jordána, na vrchovine, na nížine a na celom pobreží Veľkého mora smerom na Libanon, Hetejci, Amorejčania, Kanaánčania, Ferezejci, Hevejci a Jebuzejci, zhromaždili sa, aby jednomyseľne bojovali proti Jozuemu a Izraelitom. (Joz 9, 1-2)

Dnes do tretice počúvajte otcov púšte: Za jedným z nich, volali ich otcami či starcami, lebo rokmi nadobudli múdrosť ako starci a starali sa o mladších ako otcovia, prišiel mladý mních a pýta sa: Otče, ako to je, že nás, mníchov, denne pokúša diabol a nastražuje nám mnohoraké osídla, ale ľudí, ktorí žijú v meste, akoby si ani nevšimal, netrýzni ich ani ich nepokúša? Prečo je to tak? A starec mu na to odvetil, že diabol už nemusí týchto ľudí pokúšať. Oni už padli, padli veľkým a strašným pádom, sú v jeho osídloch, patria mu a on je ich kniežaťom a kráľom. Ale my mu odporujeme, pokračoval starec – a preto proti nám vedie ľúty boj! Apoštol Pavol píše podobne svojmu duchovnému synovi Timotejovi: „Bojuj dobrý boj viery a zmocni sa večného života; veď doň si povolaný a zložil si pred mnohými svedkami dobré vyznanie. Prikazujem ti pred Bohom, ktorý všetkému dáva život, a pred Kristom Ježišom, ktorý dobrým vyznaním vydal pred Ponciom Pilátom svedectvo: Zachovaj prikázanie bez poškvrny a bez úhony až do príchodu nášho Pána Ježiša Krista“ (1 Tim 6, 12-14). Podobne píše list Hebrejom: „Len sa rozpomeňte na prvé dni, keď ste po osvietení prestáli veľký boj v utrpení. Raz vás verejne hanobili a sužovali, inokedy ste boli spoločníkmi tých, ktorých stihlo to isté. Veď ste spolutrpeľi s väzňami a s radosťou ste znášali, keď vás olúpili o majetok; lebo ste vedeli, že máte lepší a trvalý majetok. Preto netraťte dôveru, lebo ju čaká veľká odmena. Potrebujete vytrvalosť, aby ste plnením Božej vôle získali prislúbenie. Lebo ešte chvíľku, celkom krátku, a ten, ktorý má prísť, príde, nebude meškať. Môj spravodlivý bude žiť z viery, ale keby cúvol, moja duša nebude mať v ňom záľúbenie. My však nepatríme k tým, čo cúvajú na záhubu, ale k tým, čo veria, aby získali život.“ (Hebr 10, 32-39). Tento boj je nevyhnutný – je súčasťou našej cesty k zbožšteniu ako synov a dcér Boha. Sám Ježiš bol takto skúšaný a „premohol svet“ (Jn 16, 33). A

teraz sa obracia na nás, volá nás, aby sme Ho na tejto ceste nasledovali a zaručuje sa, že „toho, kto zvíťazí, posadím vedľa seba na mojom tróne, ako som aj ja zvíťazil a zasadol som s mojím Otcom na jeho tróne.“ (Zjv 3, 21). Ale ako by sme mohli zvíťaziť bez boja? A ako by sme mohli bojovať, ak by sme nečelili Nepriateľovi? Keď Ježiš hovorí, ako budeme vystavení všetkej nenávisti, prenasledovaniu a útokom diabla, nesľubuje, že nás od neho uchráni. Miesto toho hovorí, „zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až po samý kraj zeme“ (Sk 1, 8). Nesľubuje pohodlie a bezpečie, ale silu bojovať a zvíťaziť, preto „oblečte si Božiu výzbroj, aby ste mohli čeliť úkladom diabla. Lebo nás nečaká zápas s krvou a telom, ale s kniežatstvami a mocnosťami, s vládcami tohoto temného sveta“ (Ef 6, 11-12)! Bez boja to nijakovsky nepôjde!

04

Keď Gabaončania počuli, čo Jozue urobil s Jerichom a Haïom, vymysleli aj oni lešť. Nabrali potravu, na osly naložili staré vrecia a staré, dopráskané a pozväzované vínne mechy; na nohách mali starú, zaplátanú obuv a na sebe obnosené šaty; a všetok chlieb, ktorý si vzali na cestu, bol zoschnutý a rozdrobený. Tak prišli k Jozuemu do tábora v Galgale a vraveli jemu i Izraelitom: "Došli sme z ďalekej krajiny. Uzavrite s nami zmluvu!" Izraeliti hovorili Hevejcom: "Možno bývate u nás. Ako môžeme s vami uzavrieť zmluvu?" Oni povedali Jozuemu: "Sme tvojimi služobníkmi." Jozue sa ich opýtal: "Kto ste vy? A odkiaľ prichádzate?" Odpovedali mu: "Z veľmi ďalekej krajiny prišli tvoji služobníci pre meno Pána, tvojho Boha. Lebo sme počuli o ňom zvest': čo všetko urobil v Egypte a čo všetko urobil dvom amorejským kráľom. Tu si [Izraelskí] mužovia vzali niečo z ich potravu, ale Pánovo rozhodnutie si nevyžiadali. Jozue s nimi dojednal mier a uzavrel zmluvu, že ich ponechá nažive, a

náčelníci ľudu im to potvrdili prisahou. Ale tri dni po uzavretí zmluvy s nimi dozvedeli sa, že sú zblízka, ba dokonca, že bývajú u nich. Izraelovi synovia sa vybrali a na tretí deň prišli do ich miest. Ich mestá sú: Gabaon, Kafira, Berot a Karjatiarim. Izraelovi synovia ich však nepobili, lebo náčelníci ľudu sa im zaprisahali na Pána, Izraelovho Boha. No všetok ľud reptal proti náčelníkom. (Joz 9, 3- 10.14-18)

Ako sa to hovorí? Pýcha predchádza pád? Izraeliti veľmi skoro prepadli sebavedomiu až natoľko, že „Pánovo rozhodnutie si nevyžiadali.“ Neskôr bude Apoštol písať do Korinta o podobnej pýche: „Už ste sa nasýtili, už ste zbohatli. Začali ste kralovať bez nás - a kiez by ste len kralovali!“ (1 Kor 4, 8). Bude o nej hovoriť Kristus Oslávený do farnosti v Laodicei: „Hovoríš: „Som bohatý, zbohatol som, nepotrebujem nič“ - a nevieš, že si biedny, poľutovaniahodný, chudobný, slepý a nahý.“ (Zjv 3, 17). „Preto kto si myslí, že stojí, nech si dáva pozor, aby nepadol“ (1 Kor 10, 12), radí Apoštol a dodáva, „s bázňou a chvením pracujte na svojej spásе“ (Flp 2, 12) – s bázňou pred veľkosťou a novosťou toho, čo poznávame a prijímame, a s chvením nad našou terajšou vlastnou slabosťou, aby sme, spokojní sami so sebou, neodpadli od Krista a nezablúdili. Spomeňme na učeních rabínov a zákonníkov a sebaistých saducejov a farizejov, ktorí v tomto pocite vlastnej učenosti a sebaistoty zavrhlí Krista, keď „jeden z nich, Nikodém, ten, čo predtým prišiel k Ježišovi, im povedal: "Odsúdi náš zákon človeka prv, ako by ho vypočul a zistil, čo urobil?" Odvrávali mu: "Nie si aj ty z Galiley?!" Skúmaj a uvidíš, že z Galiley prorok nepovstane." A všetci sa vrátili domov“ (Jn 7, 50-53). Nikdy neprepadnime falošnej istote, že však my sme katolíci, odmalička, my to všetko vieme, poznáme, už dávno tak žijeme! Lebo čím viac Krista poznáme, tým viac si uvedomujeme, ešte ako málo Ho poznáme. A čím viac vieme, tým viac zisťujeme, koľko toho ešte nevieme. A tak „s

bázňou a chvením“ kráčame po tejto ceste, vedomí si, aká úzka je a ako na jednej aj druhej strane číha pýcha, naplnení pokorou, ktorá nezahanbuje, lebo je bránou k veľkým veciam!

05

Všetci náčelníci vraveli zhromaždenému ľudu: "My sme sa im [Gabaončanom] zaprisahali na Pána, tak im teraz nemôžeme nič urobiť. Darma, musíme sa k nim takto zachovať. Necháme ich nažive, aby nás nezastihol (Pánov) hnev pre prisahu, ktorú sme im dali." Potom im náčelníci vraveli: "Zostanete nažive!" A boli drevorubačmi a vodármi všetkému ľudu, ako im prikázali náčelníci. Jozue si ich dal zavolať a vravel im: "Prečo ste nás oklamali?! Hovorili ste: "Bývame ďaleko od vás." A zatiaľ bývate u nás. A teraz buďte prekliati a každý z vás musí byť navždy služobníkom, drevorubačom a vodárom v dome môjho Boha!" Oni odpovedali Jozuemu: "K tvojim služobníkom došla zvesť, že Pán, tvoj Boh, sľúbil svojmu služobníkovi Mojžišovi, že vám dá celú túto krajinu a vyhubí pred vami všetkých obyvateľov krajiny. Mali sme pred vami veľký strach o život a urobili sme túto vec. Teraz, hľa, sme v tvojej moci! Zaobchádzaj s nami, ako uznáš za dobré a správne!" A urobil s nimi tak; vytrhol ich z ruky Izraelových synov, takže ich nepobili. V ten deň ich Jozue ustanovil za drevorubačov a vodárov pre ľud a pre (Pánov) oltár - sú nimi až dodnes - na mieste, ktoré si má (Pán) vyvoliť. (Joz 9, 19-27)

Ježiš hovorí: „Ak ťa zväzda na hriech tvoja noha, odtni ju: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života krivý, ako keby ťa mali s obidvoma nohami hodiť do pekla. A ak ťa zväzda na hriech tvoje oko, vylúp ho: je pre teba lepšie, keď vojdeš do Božieho kráľovstva s jedným okom, ako keby ťa mali s obidvoma očami vrhnúť do pekla, kde ich červ neumiera a oheň nezhasína“ (Mk 9, 45-48).

V krstnom sľube sa zriekame pokušení diabla a pri spovedi sľubujeme aj vyhýbať sa pokušeniam k hriechu. Každý, kto niekedy zápasil s nejakým

zlozvykom alebo závislosťou vie, aké je dôležité obzvlášť sprvu, kým sme ešte v jej područí a slabí, vyhýbať sa spúšťačom tejto závislosti (čiže pokušeniam): alkoholik prostrediu, kde sa pije, gambler kasínam. Boh práve takto nariadil Izraelu odstrániť zo zeme, ktorú im daroval, všetko, čo by mohlo ešte slabému ľudu na samom začiatku svojej existencie ako národa a bez opory vlastnej kultúry a tradície byť pokušením. Ale čo ak niečo – ako v prípade Gabaončanov – odstrániť nejde? Existuje legenda o svätom Prokopovi, benediktínskom mníchovi a kňazovi, ktorý podľa nej spútal diabla, donútil ho orať dlhú brázd (tzv. Čertova

brázda) pri Sázavskom kláštore a tak ho potrestal za pokúšanie. To, čo nám chce legenda odovzdať, je presne to, čo urobil aj Jozue: Ak nemôžeš nejakú prekážku odstrániť, tak hľadaj spôsob, ako ju využiť a premeniť z hrozby na príležitosť. Sú veci, ktoré sú nám osidlom a pokušením a prekážkou na našej ceste k zbožšteniu. Môžeme ich odstrániť? Potom to urobme – a nebojme sa byť rázni, ako v podobenstve o oku a nohe hovorí Ježiš. Nemôžeme ich odstrániť? Potom hľadáme spôsob, ako ich premeniť na niečo, čo nám nielen nebude škodiť, ale dokonca prospievať. Hľadáme spôsob, ako donútiť čerta slúžiť!

	Čičava	Komárany	Merník
Po 16.3.	<i>Svätí mučeníci Sabinus a Papas</i>		
		18.00 LVPD + Mikuláš (r. Bodnárová) + panychýda	
Ut 17.3.	<i>Prepodobný otec Alexej, Boží človek</i>		
	17.00 LVPD * ZBP ruženec		
St 18.3.	<i>Svätý Cyril, jeruzalemský arcibiskup</i>		<i>Zdržanlivosť od mäsa</i>
		18.00 LVPD + Anna, Pavol (r. Čandíková) + panychýda	
Št 19.3.	<i>Svätí mučeníci Chryzant a Dária</i>		
			18.00 LVPD + Ján (r. Pavučková)
Pi 20.3.	<i>Naši prepodobní otcovia, ktorých Saraceni pozabíjali v kláštore svätého Sávu</i>		<i>Zdržanlivosť od mäsa</i>
	18.00 LVPD + Marta, Andrej (r. Tkáčová)		
So 21.3.	<i>Akatistová sobota; prepodobný otec Jakub Vyznávač, katánijský biskup</i>		
Ne 22.3.	<i>Piata pôstna nedela – pamiatka prepodobnej Márie Egyptskej</i> <i>Svätý hieromučeník Bazil, ankýrský presbyter</i>		<i>Zbierka na opravu chrámu</i>
	9.15 * ZBP Helena (r. Tkáčová)	7.30 * na úmysel darcu	11.00* za farnosť

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete

Extrémna krížová cesta už 20.3. aj v našom chráme v Čičave.